



INFOR

SKRBEŇSKÝ
OBČASNÍK

7

ČERVENEC

Do každé domácnosti zdarma Ročník XXV. 2015



Dětský den se vydařil

První červnovou sobotu se cesta za školkou, která vede přes Močidlo až na hřiště, změnila ve filmovou pohádku. Nejprve nám všem děti z mateřské a základní školy předvedly v areálu školy třicetiminutovou taneční a recitační šou. Poté se šestičlenné skupinky vydaly k plnění úkolů. Cestou potkaly postavy z filmů- Harry Potter, Vinnetou, Muži v černém. Nemohly chybět pohádkové postavy – Šmoulové, Tučňáčci z Madagaskaru, Gumítki, Rumcajs, Rákosníček, Pat a Mat. V cíli děti přivítal Bořek stavitel a Tína. Na otázku „co vás bavilo nejvíce?“ byla nejčastější odpověď „plavba na člunu po Močidle k vodníkovi“.

Na hřišti bylo připraveno kromě občerstvení ještě malování na obličej, jízda na koni, kutilské dovednosti. Připravena byla i bohatá tombola, kde každému, kdo vyluštil tajenku, byla vylosována cena.

Na akci se kromě Skrbeňáčka po-

dílelo přes třicet dobrovolníků, hasiči, Seniorklub. Touto cestou jim chceme poděkovat. Přestože tento den byla teplota vzduchu přes 30°C, byla akce z pohledu organizátorů úspěšná.

Na srpen připravujeme benefiční akci na podporu týraných zvířat

v azylu Křelov. Bližší info na www.skrbenacek.wobo.cz.

Poznámka redakce: Účastníci dětského dne, děti i rodiče, nešetřili chválou a uznáním. To je pro pořadatele tím nejlepším oceněním.



Jak probíhal školní rok ve skrbeňské mateřské škole?

Když to shrneme do jedné věty – **hodně jsme si pohráli a pořádně jsme si to užili.**

A věřte, že jsme do této jedné stručné věty zahrnuli opravdu celý rok. Hra je totiž zásadní náplní dětského času. Hrou si osvojujeme vědomosti a dovednosti, vytváříme si správné návyky a postoje – tedy: učíme se rozumět světu a být jeho platnou a spokojenou součástí v nejšířším slova smyslu.

Mimo to jsme měli ale ještě spoustu další „práce“ a radosti (posuďte sami): 5x za námi přijeli herci se svými pohádkami až do mateřské školy (to proto, aby představení bylo i pro ty úplně nejmenší kamarády, se kterými cestovat by nebylo úplně jednoduché), přišli za námi čert s Mikulášem a andělem, užili jsme si s rodiči „andělské“ předvánoční tvořivé dílničky (hádejte, co jsme vyráběli...), nenechali jsme si ujít rozsvěcování vánočního stromu u naší školičky, zpívali jsme u vánočního stromečku s kupou dáreků koledy, lili olovo a krájeli jablíčka, 2x jsme byli na vzdělávacím programu ekologické výchovy na Sluňákově, přidali jsme se k velikonočním dílnám v základní škole, v květnu jsme si pozvali do školky maminky, abychom jim udělali k jejich svátku radost nejen vlastnoručně vyrobeným dárečkem, ale i tím, co umíme – písničkami, básničkami, tanečky, dramatizací Velké hasičské pohádky, ukázkou dětské jógy i orientálního tance. Maminky nám zase na oplátku připravily veselé dopoledne plné her a soutěží s názvem Cesta za písničkou. Také jsme se účastnili dopravní soutěže pořádané městskou policií v Olomouci, podíleli jsme se svými výtvarnými pracemi na výstavách v tělocvičně základní školy, zvládli jsme (se sdružením rodičů „Skrbeňáček“) noční „Cestu za jarními skřítky“ i spaní v tělocvičně bez maminek a tátů a pohádkový Den dětí, vynesli jsme Moranu. Malovali jsme v naší „Galerii na chodníku“ před mateřskou školou obrázky pro radost všem dětem světa, byli jsme úspěšní

ve výtvarné soutěži Hasiči očima dětí (2x jsme se umístili v okresním kole na 1. místě a 1x na druhém), vyjeli jsme si na výlet do Náměště na Hané

Ohlédnutí za školním rokem

Blížící se konec školního roku je pro nás příležitostí k malému ohlédnutí zpět a krátkému zamyšlení se nad tím, kam jsme v letošním roce společně došli, co se nám podařilo a na co je třeba napnout síly v budoucnu.

V posledních několika letech jsme se ustálili na trojtřídním modelu málotřídní školy, což je z hlediska chodu školy určitě velmi dobré a užitečné. Už jen proto, že v pedagogickém sboru je více pracovníků a tím i více podnětů a nápadů pro vlastní činnost. A těch ve škole není nikdy dost. Svá pozitiva to přináší i pro samotné žáky. Těm mladším jsme již v letošním roce umožnili alespoň některé hodiny českého jazyka jako v běžné škole a u integrovaných žáků jsme zvolili model individualizované hodiny. Tento krok byl velmi pozitivně hodnocen při kontrolní návštěvě pracovnice SPC v Olomouci nejen jako vstřícný, ale i jako vysoce podporný. V příštím roce chceme v tomto trendu pokračovat. Pokud nám to finanční prostředky z rozpočtu MŠMT umožní, zaměříme se tímto směrem na vzdělávání v anglickém jazyce. Tím samozřejmě náš výčet vzdělávacích úspěchů nekončí.

Každoročně s rodiči žáků pátých ročníků otevíráme otázku, jakou vybrat následnou základní školu, aby byl přechod na druhý stupeň pro naše absolventy co nejpřirozenější. Samozřejmě, že rozhodnutí je na rodičích. My ale žáky dobře známe, víme, jak reagují v zátěžových situacích, kde mají své silné a slabé stránky. Letos se nám dostalo opravdu velké odměny. Díky úspěšnému přijímacímu řízení se do matematické třídy s rozšířenou výukou matematiky a informatiky na ZŠ Fr. Stupky v Olomouci zapsali hned 3 žáci ze skrbeňské málotřídky. Potěšující byl i fakt, že v prvním kole přijímacího řízení tito 3 skrbeňáci svými výkony předstihli i uchazeče ze ZŠ Fr. Stupky.

Za zmínku jistě stojí i další letošní úspěchy našich žáků - máme několik úspěšných řešitelů v matematické olympiádě, umístili jsme se na druhém místě v dopravní soutěži základních škol. Výsledky ve vzdělání se bez systematické modernizace vyučovacího procesu a dostatečných příležitostí pro každého žáka určitě nedostaví. Tento fakt je pro málotřídní školy docela limitující, neboť současná legislativa málotřídkám příliš nepřeje. Finanční prostředky, které přicházejí do školy za žákem, jsou v dnešní době z pohledu potřeb školy velmi omezené a je třeba s nimi uváženě nakládat. Rádi bychom nabídli našim žákům zážitkové či demonstrační hodiny, ale chybí vybavení v podobě konstrukčních stavebnic

(...bel tam poklad skované – me sme tam přešle a poklad sme našle...), vyšlápli jsme si na jahodovou plantáž u Skalky (děkujeme panu majiteli za pozvání a pochutnání!) a rozloučili jsme se se svými kamarády - budoucími školáky - vysvědčením, knížkami a dárky a společně jsme si zadovážděli ve skákacím hradu.

...uplynulý rok byl plný hraní, poznávání, zážitků a zajímavých činností.

Děkujeme všem, kteří tu byli s námi a pro nás!

Vaši „školkáčci“.



a minilaboratoří. Protože nechceme žáky o tyto zkušenosti ochudit, vypomáhají si naši pedagogové projekční technikou. Všichni ale cítíme, že osobní prožitek a vlastní zkušenost nemůže nahradit žádný sebelepší film. Není divu, že se snažíme vyhledávat stále nové příležitosti, jak drobnými krůčky postupovat vpřed. Snahu směřujeme na projektovou činnost, ale ani zde to není zcela jednoznačné. Někdy vypsání dotace a rozvojové programy nabízejí tak vysoký objem finančních prostředků, že by je škola reálným způsobem ani nedokázala sama vyčerpat. Paradoxně - máme málo žáků. Přesto pokračuje modernizace školy a rozšiřování vzdělávacích možností. Koncem loňského školního roku byla dovybavena poslední kmenová učebna interaktivní tabulí a postupně byly instalovány výukové programy, které žáci při vyučovacích hodinách aktivně využívali v rámci jednotlivých předmětů. Související záležitostí bylo i pokrytí celé školy internetem. Finanční prostředky byly použity z dotace školy. V současné době čekáme na vyjádření ke dvěma podaným dotačním řízením. Jejich případné schválení by umožnilo všem žákům školy realizovat týdenní pobyt v rekreačním středisku Švagrov a tím si rozšířit své poznatky z přírodovědné a environmentální oblasti. Druhý projekt je směřován k budově školy a jejich obyvatelům. Měl by přinést větší bezpečnost a ochranu všech.

Naše škola se snaží být školou otevřenou k rodičům i veřejnosti. Pravidelně pořádáme pro rodiče a děti společné podzimní a jarní tvořivé dílny, zapojujeme se do aktivního života v obci při vánočním zpívání, tříkrálové sbírce, vítání občánků, pořádáme maškarní karneval pro děti a co více. Stáváme se partnery při projektové činnosti obce. Je to velmi příjemný pocit, když víte, že vás někdo potřebuje, že vám důvěruje a hlavně, že s vámi počítá. Tak se nám soukolí málotřídní školy postupně rozrůstá a my jsme rádi. Ale správná vesnice

funguje i naopak. Podporu a porozumění nacházíme u zastupitelstva obce, které každoročně přispívá všem žákům školy na plaveckou výuku a učební pomůcky. Velmi dobrá spolupráce se rozvíjí se současným občanským sdružením Skrbeňáček a hlavně s rodiči, kteří zde působí. Jejich nápavitost a originalitu, se kterou připravují své akce, by jim mohl kde kdo závidět. I my se vždy těšíme, co nového pro nás zase vymyslí. Své kamarády nacházíme mezi hasiči, seniory a hlavně vstřícnými rodiči, kteří nám udělají jen tak radost pěknými omalovánkami, krabicí sladkostí či drobnými dárečky. To jistě potěší a moc vám děkujeme.

A protože jsme dočetli poslední stránku učebnic a letní počasí nás zve k praktickým činnostem ven, rádi do školy vpustíme prázdniny a školnímu zvonku dáme dovolenou.

Vždyť odpočívat je také nutné, aby ten nadcházející školní rok mohl být ještě úspěšnější, pestřejší a nápavitější pro všechny, kteří v něm s námi chtějí kráčet.

Za pedagogický kolektiv informovala Mgr. Jarmila Kulatá

Ten, který chce vykouzlit úsměvu na dětských tvářích

Miroslav Štanga se sice do Skrbeně přistěhoval, pro obec ale žije jako by se tu narodil. S ostatními členy Skrbeňáčku pravidelně pořádá akce pro děti a ještě u toho stihá vyrábět kvalitní nábytek a dveře.

Jak jste začínal s výrobou nábytku?

No, co vám budu povídat, začátky byly krušné. Stalo se, že čtrnáct dní, někdy i tři týdny nepřišel žádný zákazník. Postupem času se to začalo rozjíždět, v podstatě od té doby, kdy jsme začali poctivě roznášet reklamní letáky po okolních vesnicích a také po Olomouci, lidé si k nám našli cestu. Došlo to do takového stádia, kdy jsme nemuseli dva roky řešit nějakou propagaci, a o zákazníka nebylo nouze. Částečně za to může „šuška“, což je nejlepší reklama – lidé si o nás mezi sebou řekli a na doporučení jsme takto získali nového zákazníka.

Provozovnu firmy máte teď v Krčmaně, chvíli jste měl ale dílnu i tady ve Skrbeni, že?

Ano, já sice pocházím z Krčmaně, do Skrbeně jsem se po desetileté známosti „přiženil“. Mojí ženu znám už skoro 22 let. Tehdy jsem ještě pracoval v nábytkářské firmě jako zaměstnanec, ale se spolužákem z učiliště jsme si řekli, že bychom to mohli zkusit na vlastní triko, a založili firmu s výrobou právě tady ve statku.

Jak se vede v této branži v současné době?

Když jsme v roce 1999 s kolegou začínali, zrovna končilo velké nadšení z polského nábytku, tedy z toho levného, ale málo kvalitního. Lidé v té době zjišťovali, že sice dobře nakoupili, ale nábytek se jim po krátké době rozpadl. Nastoupili jsme do branže v době, kdy lidé zase hledali kvalitu – a tu, troufám si tvrdit, ve firmě dokážeme vytvořit. Vše ale funguje ve vlnách, a tak sem tam přijdou měsíce, kdy lidé, kvůli finanční situaci zase sáhnou po levném kusu nábytku, ale co si budeme povídat – kvalitní nábytek vám může vydržet celý život.

Kvalitu vaší práce můžou lidé ocenit i tady ve Skrbeni – vaše firma darovala do školky perníkovou chaloupku...

Ano, to byl takový nápad z naší vlastní iniciativy. Byly vyrobeny dva vzorky, tedy perníková chaloupka, která stojí ve školce, a ještě jedna podobná chaloupka se skluzavkou, která se věnovala do Krčmaně. Ale musím vás trochu opravit, tu chaloupku jsme nevyrobili přímo my, ale otec mého společníka.

Tím se dostávám k další věci – kromě toho, že vyrábíte kvalitní nábytek a dveře, se ještě angažujete ve spolku Skrbeňáček, který pořádá nejrůznější akce pro skrbeňské děti, a nejen pro ně...

Ano, je to taková moje druhá práce, kterou dělám rád, a dobrovolně. Úplně na začátku byl SPSS (Spolek přátel skrbeňské školy), který založil pan starosta s dalšími několika lidmi. Asi před pěti lety si vzal toto sdružení na starost Pavel Veselý.

Jak jste se dostal do spolku vy?

Pavel Veselý udělal nový nábor dobrovolných členů do SPSS, do kterého jsme se tehdy s manželkou přihlásili i my. Na schůzi, která pak následovala, se sešlo asi jedenáct lidí. Více byla taková, že by se začaly konat akce pro děti a vymyslel se roční plán akcí. Poté už se celý vlak dal do pohybu.

Fungovalo to dobře?

Po zhruba dvou letech někteří členové ze SRPŠ odešli. Říkali, že



mají na činnost ve spolku málo času. Zbylo nás 7 statečných. Uvažovalo se o změně názvu, nakonec jsme zvolili SKRBEŇÁČEK. Začátkem roku 2014 došlo ve spolku k neshodám ve fungování a po dětském dni oznámil předseda Pavel Veselý odchod ze spolku. Z pěti lidí, kteří zůstali, se zvolilo nové vedení. Začali jsme oslovovat nové dobrovolníky, ze kterých se stali členové.

Kolik akcí se Skrbeňáčkem během roku zvládnete?

Naplánujeme a realizujeme kolem šesti akcí. V únoru bylo ve škole zábavné odpoledne pro děti ze školy a školky. Paní učitelky připravily zábavu, náš spolek zahrál dětem divadlo, nesmělo chybět čtení pohádek před spaním, a pak už hajdy do spacáků, což byl pro děti zábavný a hlavně adrenalinový zážitek. Ráno děti vstaly a šly na Močidlo přivítat jaro. Pak se konalo pálení čarodějnic, v podstatě je to jedna z větších akcí, na kterou přijde nejvíce dětí (letos 130 soutěžících). Dále přichází na řadu dětský den, což už je taková skrbeňská klasika, ale pokaždé se snažíme vymyslet nové úkoly. Teď připravujeme na srpen „benefici pro týrané psy“, začátkem září bychom rádi uspořádaly na Močidle letní kino. V říjnu, pokud bude foukat, tak bude Drakiáda. (smích) No, a závěrem roku chystáme opět na sále čertovskou diskotéku pro děti.

Jezdí na akce i lidi z okolí?

Určitě, na letošní pálení čarodějnic dokonce polovina lidí přijela z okolních vesnic. Co mě trochu mrzí, tak je

fakt, že skrbeňáků nechodí více, což je škoda, protože ty akce děláme také proto, aby se lidé v rámci obce scházeli a bavili se spolu. Ale zaplatí pánbůh, že ti co přijdou, odchází spokojení. Treba na poslední drakiádu, i když moc nefoukalo, přišlo přes devadesát dětí.

Jak je organizace akcí časově náročná?

Nezdá se to, ale je to opravdu časově hodně náročné, a ne jen pro mě, ale pro všechny členy Skrbeňáčku a dobrovolníky. U každé akce jsou to minimálně dvě schůzky, první schůzka je měsíc před akcí, kde se vše naplánuje – kostýmy, občerstvení, program... Pak týden před akcí je ještě doladovací schůzka, kde se zase sejdeme, řekneme, co je ještě potřeba udělat. Jen pro zajímavost - divadlo, které jsme hráli dětem v únoru, trvalo přibližně 15 minut, ale příprava zabrala 6 schůzek. (smích)

Jakou máte vlastně motivaci?

Jak říkám, naším cílem není jen dělat zábavu pro děti ale i podporovat setkávání Skrbeňáků na akcích, a mám neskutečnou radost, když se akce podaří.

*Rozhovor připravil
Ing. Jakub Wittka*



Vydává obec Skrbeň
se sídlem Na Návsí 2, Skrbeň,
IČO 00635693,
ev. číslo - MK ČR E 10057
e-mail: obec@skrben.cz
www.skrben.cz
Skrbeň, červenec 2015